

18. I stanie się dnia onego, że góbróci dla gwałtu synom Judzkim uczy-ty 'kropić będą' * moszczem, a pagórki opływać mlekkiem, i wszystkie strumienie Judzkie będą pełne wody, a z 7 domu Pańskiego wynijdzie źródło, które obleje dolinę Syttym.
* Amos 1.13. + Ezech. 47.1.

19. Egipt przyjdzie na spuszczenie, a ziemia Edomska w strasznią się pustynię.

18. I stanie się dnia onego, że góbróci dla gwałtu synom Judzkim uczy- mionego; bóg wylewał krew niewinną w ziemi ich.

20. Ale Juda na wieki trwać będzie, a Jeruzalem od narodu do narodu:

21. I oczyścić tych, którychem krwi nie oczyścił; a Pan * mieszka na Syonie.
* Ps. 137. 7. + 2.

Proroctwo Amosowe.

ROZDZIAŁ I.

1. Czas prorokowania Amosa 1. II. Ogłoszenie przez niego królui Bożej Syryjczkom 2-5. III. Filistynczykom 6-8. IV. Tyryjczkom 9-10. V. Edomczykom 11. VI. I Amonczykom 13-15.

Słowa Amosa, który był między pastierzami * z Tekua, które + widział o Izraelu za dni Uzyjasza, króla Judzkiego, ** i za dni Jeroboama, 77 syna Joazowego, króla Izraelskiego, dwa lata przed trzęsieniem *** ziemi.
* Amos 7.14. + Izaj. 1.1. ** 2 Krol. 26.1. + 2 Krol. 14.23. *** Zach. 14.5.

II. 2. I rzekł: Zaryczy Pan * z Syonu, z Jeruzalemu wyda głos swój; i będą płakady mieszkańia pasterszy, a wyschna pola najwyborniejsze.
* Jer. 25.30. Joel. 1.6.

3. Tak mówi Pan: Dla trzech występ-ków Damaszku, owszem, dla czterech, nie przepuszczę mu, przeto, że imćili wozami żelaznymi Galaada;

4. Ale posłę ogień na dom Hazaela, który pożre pałace Benadadowe.

5. Połamie też zaworę w Damaszku, a wykorzenie obywatela z doliny Awen, i tego, który trzyma scepter z domu Heden; i pójdzie w niewolę lud Syryjski do Kir, mówi Pan.

ROZDZIAŁ II.

I. Proročka Moabzkom 1-3. II. Judzie 4. 5. III. Amonczykom, Koptal, grzechy wyśpa 6-8. IV. 1. Bóg obwieszcza, iż przyjdzie 9-10.

Tak mówi Pan: Dla trzech występ-ków Moaba, owszem, dla czterech, nie przepuszczę mu, przeto, iż spalił kości króla Edomskiego na popiół;

2. Ale posłę ogień na -Moaba, który pożre pałace Karyjot; i umrze Moab w huk, w krzyku i w głosie trąby.

3. I wygładze sędziów z pośredku jego, i wszystkich książąt jego - pobije z nim, mówi Pan.

II. 4. Tak mówi Pan: Dla trzech występ-ków Judzkich, owszem, dla czterech, nie przepuszczę mu, przeto, że odrzucają zakon Pański, i ustaw jego nie przestrzegają, a dadzą się zwodzić kłam-

stwom swoim, których nadławowali ojcowie ich;

5. Ale posłę ogień na Judę, który pożre pałace Jeruzalemskie.

III. 6. Tak mówi Pan: Dla trzech występ-ków Izraelskich, owszem, dla czterech, nie przepuszczę mu, przeto, że sprawiedliwego za pieniądze sprzedawają, a ubożego za parę trzewików;

7. Który usiłują, aby na proch potarli głowy ubogich, a drugie pokornych podtracają; nadto syn i ojciec jego wchodzi do jedneje dziewczki, aby splugawili imię świętobliwości mojej;

8. I na szatach zastawionych kłaniają się przy każdym ołtarzu, a wino tych, co podpadli pod kaźń, piją w domu bogów swoich.

IV. 9. Chociażem Ja wytracił Amorejczyka * od obliza ich, którego wysokość była jako wysokość cedrów, a czkolkwiek warownie stał jako dąb, wszak-żem skaził owoc jego z wierzchu, a korzenie jego ze spodku.
* Amos 2.24. 5 Moj. 23.31. Joz. 24.8.

10. A was wywiódłem * z ziemi Egipskiej, i prowadziłem was po puszczy czterdzięści lat, żebyście posiadli ziemię Amorejczyka.
* 2 Moj. 12.51.

11. Nadto wzbudzałem z synów waszych proroków, a z młodzieńców waszych Nazarejczyków; izali nie tak jest, o synowie Izraelowi? mówi Pan.

12. Aleście wy napawali Nazarejczyków winem, a prorokom zakazywaście, mówiąc: * Nie prorokujcie.
* Amos 7.12.

13. Oto Ja seisnę ziemię waszą, tak jako cisnie wóz napełniony snopami.

14. I zginie ucieczka od przedkiego, a mocarz nie pokrztępi mocy swojej, i duży nie wybawi duszy swojej;

15. A ten, który trzyma łuk, nie ostoi się, i prędki na nogi swe nie uciecze, a ten, który jeździ na koniu, nie zachowa duszy swej;

16. Ale i rycecz serca zmeżalego między mocarzami nago uciecze w on dzień, mówi Pan.

ROZDZIAŁ III.

I. Proročka Izraelszkom, dla niewiedczności 1-6. II. Nałożenie kary 7-13. III. Bóg obwieszcza, iż przyjdzie 14-15.

Stuchajcie słowa tego, które mówi Pan przeciwko wam, synowie Izraelscy! przeciw-

ciwko wszystkiemu rodzajowi, którym wywiódł z ziemi * Egipskiej, mówiąc:
* 2 Moj. 13.6. 5 Moj. 4.30.

2. Tylko was samych poznał ze wszystkich rodzajów ziemi; przetoż was nawiedzą dla wszystkich nieprawości waszych.

3. Izali dwa społecm pójdą nie zgrodzwszy się?

4. Izali zaryczy lew w lesie, gdyby nie miał łupu? Izali wyda lwie głos swój z jaskini swojej, gdyby łapać nie miało?

5. Izali ptak wpadnie w sidło na ziemi, gdyby sidła nie było? Izali będzie podmieione sidło z ziemi, gdyby nie nie uwięzło?

6. Izali się ludzie nie lekają, gdy trąba w mieście zabrzmi? Izali jest w mieście co złego, któregoby Pan nie uczynił?

II. 7. Zaiście nie nie czyni panujący Pan, chyba żeby objawił tajemnicę swoją sługom swoim, prorokom.

8. Lew rycezy, któżby się nie bał? Panujący Pan mówi, któżby nie prorokował?

III. 9. Obwołajcie w pałacach w Azocie i w pałacach ziemi Egipskiej, a mówcie: Zbierzcie się na góry Samaryi, a obaczcie wielkie zamieszanie w pośredku jęj, i ucisk cierpiących w niej;

10. I że nie umięją czynić, co jest prawnego, mówi Pan, zbierając na pałacach swoich skarby z zdzierstwa i z łupiestwa.

IV. 11. Przetoż tak mówi panujący Pan: Oto nieprzyjaciół około tej ziemi, a ten odejmię od ciebie siłę twoję, i rozchwycone będą pałace twoje.

12. Tak mówi Pan: Jako wyrwa pałecz z paszczęki lwiej dwa gnaty albo kęs ucha, tak wyrwani będą synowie Izraelscy, którzy mieszczą w Samaryi na stronie łoża, i na stronie posęcieli.

13. Stuchajcie a oświadczaćcie w domu Jakóbowym, mówi panujący Pan, Bóg zastępów.

14. Bo dnia onego, którego Izraela nawiedze dla przestępstwa jego, nawiedze też ołtarze w Betel, i odcięte będą rogi ołtarza, tak, że na ziemię upadną;

15. I uderzą dom zimy o dom lata, a zginą domy z kęsi stonliwych, a domy zacne koniec wezma, mówi Pan.

ROZDZIAŁ IV.

1. ¹ Bóg grozi przynajmniej w Izraelu 1-5. II. okazywać jak krakowianin 6-11. III. i ogłasza kary, jeżeli się nie poprawią 12. 13.

11. Wywrócić was, jako Bóg wywrócił Sodomę i Gomorę, tak, żeście byli jako głównia wyrwana z ognia; a wszakżeście się nie nawrócili do mnie, mówi Pan.

12. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

13. Albowiem oto on jest, który kształtuje góry, a tworzy wiatry, i który oznajmuje człowiekowi, jaka jest myśl jego; on z ramnej zorzy ciemność czyni, a depcze wysokości ziemi; Pan Bóg zastępów jest imię jego.

14. Słuchajcie słowa tego, które Ja wydaję przeciwko wam, to jest narzekania, o domie Izraelu!

15. Upadnie, a nie powstanie więcej panna Izraelka; opuszczona będzie w ziemi swej, a nie będzie, toby ją podniósł.

16. Bo tak mówi panujący Pan: w miocie, z którego wychodził tysiąc, zostanie sto, a w tém, z którego wychodziło sto, zostanie dziesięć domowi Izraelitowi.

17. Jam też zahamował od was deszcz, gdy jeszcze były trzy miesiące do zimy, a spuściłem deszcz na jedne miasto, a na drugim miasto nie spuścił; jedna dziedzina była deszczem odwilżona, a druga dziedzina, na którą deszcz nie padał, uschła.

18. I chodzili dwa i trzy miasta do jednego miasta, aby piły wodę, a nie mogły się napić; a wszakżeście się nie nawrócili do mnie, mówi Pan.

19. Uderzyłem was suszą i rdzą; obfitość, którą przynosiły ogrody wasze, i winnice wasze, i figowe sady wasze, i oliwnice wasze, gąsienice pożarły, a wszakżeście się nie nawrócili do mnie, mówi Pan.

20. Posłałem na was mór, tak jako na Egipt, pobitem mieczem młodzieńców waszych, w pojmianem podak konie wasze, i sprawiłem, że smród wojsk waszych występował w nozdrza wasze; a wszakżeście się nie nawrócili do mnie, mówi Pan.

11. Wywrócić was, jako Bóg wywrócił Sodomę i Gomorę, tak, żeście byli jako głównia wyrwana z ognia; a wszakżeście się nie nawrócili do mnie, mówi Pan.

12. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

13. Albowiem oto on jest, który kształtuje góry, a tworzy wiatry, i który oznajmuje człowiekowi, jaka jest myśl jego; on z ramnej zorzy ciemność czyni, a depcze wysokości ziemi; Pan Bóg zastępów jest imię jego.

14. Słuchajcie słowa tego, które Ja wydaję przeciwko wam, to jest narzekania, o domie Izraelu!

15. Upadnie, a nie powstanie więcej panna Izraelka; opuszczona będzie w ziemi swej, a nie będzie, toby ją podniósł.

16. Bo tak mówi panujący Pan: w miocie, z którego wychodził tysiąc, zostanie sto, a w tém, z którego wychodziło sto, zostanie dziesięć domowi Izraelitowi.

17. Jam też zahamował od was deszcz, gdy jeszcze były trzy miesiące do zimy, a spuściłem deszcz na jedne miasto, a na drugim miasto nie spuścił; jedna dziedzina była deszczem odwilżona, a druga dziedzina, na którą deszcz nie padał, uschła.

18. I chodzili dwa i trzy miasta do jednego miasta, aby piły wodę, a nie mogły się napić; a wszakżeście się nie nawrócili do mnie, mówi Pan.

19. Uderzyłem was suszą i rdzą; obfitość, którą przynosiły ogrody wasze, i winnice wasze, i figowe sady wasze, i oliwnice wasze, gąsienice pożarły, a wszakżeście się nie nawrócili do mnie, mówi Pan.

20. Posłałem na was mór, tak jako na Egipt, pobitem mieczem młodzieńców waszych, w pojmianem podak konie wasze, i sprawiłem, że smród wojsk waszych występował w nozdrza wasze; a wszakżeście się nie nawrócili do mnie, mówi Pan.

21. Mam w niewawieci; przetóż podam w ofiarach zgrumadzenia waszego.

22. Bo jeżeli mi ofiarować będziecie całopalenia, i śnieдне ofiary wasze, nie przyjmę ich, a na spokojne ofiary tłu-
stych byłych waszych nie wejdę.

23. Odejmię odemnie wżask piesni swoich; bo ich i dźwięku harf waszych słuchać nie chce.

24. Ale sąd nawalnie poplynie, jako woda, a sprawiedliwość jako strumień gwałtowny.

25. Izalisie mi ofiary i dar ofiarowali * na puszczy przez czterdziści lat, mówiesie wprawdzie * z ciosanego kamienia nabudowali, ale nie będziecie w nich mieszkać; winnie rozkoszyli masadalisie, ale wina z nich pió nie będziecie.

26. Bo wien o wielkich przestępstwach waszych, i srogich grzechach waszych, że ciemięście sprawiedliwego, biorąc poczyt, a ubogich sprawy w bramie podwracacie.

27. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

28. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

29. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

30. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

31. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

32. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

33. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

34. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

35. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

36. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

37. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

38. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

39. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

40. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

24. Ale sąd nawalnie poplynie, jako woda, a sprawiedliwość jako strumień gwałtowny.

25. Izalisie mi ofiary i dar ofiarowali * na puszczy przez czterdziści lat, mówiesie wprawdzie * z ciosanego kamienia nabudowali, ale nie będziecie w nich mieszkać; winnie rozkoszyli masadalisie, ale wina z nich pió nie będziecie.

26. Bo wien o wielkich przestępstwach waszych, i srogich grzechach waszych, że ciemięście sprawiedliwego, biorąc poczyt, a ubogich sprawy w bramie podwracacie.

27. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

28. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

29. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

30. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

31. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

32. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

33. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

34. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

35. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

36. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

37. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

38. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

39. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

40. Przetóż, jak ci uczynię, o Izraelu! a iż ci tak uczynię chęć, bądźże gotowym na zabicie Boga swemu, o Izraelu!

ROZDZIAŁ VI.

I. Wyręka Izraelowi grzechy ich 1-6. II. przetrwać im 7-14.

1. Błada bezpiecznym na Syonie, i ufajęym w górze Samaryjskiej! którzy są szawni mimo innych w tych narodów, do których się schodzi dom Izraelski.

2. Zapłacie do Chahny, i idźcie z onąd do Emat wielkiego, a zastapcie do Glet Filistyńskiego, a obaczcie, sali które królestwa lepsze niżeli te, i jeżeli szerza jest granica ich, niż granica wasza.

3. (Biała wam) którzy mniemacie, że daleki jest * dzień zły, a przystawicie stolice dwapiestwa!

4. Który sypacie na łożach słońcowych, a rozciągacie się na poscielach waszych; którzy jadacie barany z trzody, a cięcie tuczone ze stania;

5. Który śpiewacie przy lutni, wymyślając sobie naczynia muzyczne, jako Dawid;

6. Który pijacie wino czasami, a drogiemni się mascami namazujecie, i nie bolejecie nad utrapieniem Józefowem.

7. Przetóż teraz pójdą w niewole na czele pojmany; a tak odstąpi biesiada od zbyteczników.

8. Prziściągł panujący Pan sam przez się, mówi Pan, Bóg zastępów: Zbrzydźcie sobie pychę Jakóbową i pakace jego mam w niewawieci; przetóż podam miasto i wszystko, co w niém jest, nieprzyjacielowi;

9. A zostanieli dziesięć osób w domu jednym, i ci pomną.

10. I weźmie każdego z nich stryj jego, i spali go, aby wymiósł kości z domu, a rzeze tenu, który jest w gniechach domu: Jesteż kto wiećej z toba?

11. Odpowiedz: Niemasz. Tedy rzeze: Milcz; słuchać nie chce.

przeło, że nie wspominali imienia Pańskiego.

11. Bo oto Pan rozkaże, i uderzy na dom wielki rozstąpieniem, a na dom mniejszy rozpadlinami.

12. Izali konie mogą biegać po skałach? Izali tam wołami orac mogą? Bosie obróćli sąg w truczynę, a owoc sprawiedliwości * w piokun; * Amos. 5. 7.

13. Biada wam! którzy się weselicie, a niemasz z czego, mówiące: Izalibmy sobie nie naszą morą wzięli rogi *.

14. Ale oto Ja wzbudzę przeciwko wam, o domie Izraelski! mówi Pan, Bóg zastępów, naród, który was niecisnie od wejścia do Emał aż do strumienia pustuini.

ROZDZIAŁ VII.

¹ Odleszenie trójkiej kaźni na lud Izraelski 1-9.
² Przeświadczenie Amozajasz kapłana przeciw Amozowi 10-13.
³ III. Zniechęć i wernosc jego 14-17.

To mi ukazał panujący Pan. Oto twoi rzęki szarażę, gdy najpierwej począł odrastać potraw, gdy oto potraw był po pokoszeniu królewskim.

2. A gdy jędy trawy zemni, rzekłem: Panujący Panie! sfolguj prosię; bo któż zostanie Jakobowi, gdyż maluczki jest?

3. I żalował Pan tego; a rzekł Pan: Nie stanie się.

4. Tedy mi ukazał panujący Pan, a oto panujący Pan wołał, że sprawę swą je powięzcie ogniem, a spaliwszy przepaść wielką, spalił i część królestwa Izraelskiego.

5. Tedy mi rzekł: Panujący Panie! przestań prosię; bo któż zostanie Jakobowi, gdyż maluczki jest? * Amos. 8. 2.

6. I żalował Pan tego, a rzekł panujący Pan: I toć się nie stanie.

7. Potem ukazał mi, a oto Pan stał na murze według sznuru zbudowanego, w którego reku było prawidło.

8. I rzekł Pan do mnie: Cóż widzisz Amosie? I rzekłem: Prawidło. Tedy rzekł Pan: Oto Ja pokozę prawidło w posrodku ludu mego Izraelskiego, a już mu więcej nie będzie * przegladat. * Amos. 8. 3.

9. Bo wyżyny Izaakowe spustoszone będą, a świątynie Izraelskie zburzone będą, gdy powstanie przeciwko domowi Jerobeamowemu z mieczem.

10. Tedy posłał Amazajasz, kapłan Betelski, do Jeroboama, króla Izraelskiego, mówiące: Sprzyśnięt się Amos przeciwko tobie w posrodku domu Izraelskiego.

11. Tedy posłał Amozajasz, kapłan Betelski, do Jeroboama, króla Izraelskiego, mówiące: Sprzyśnięt się Amos przeciwko tobie w posrodku domu Izraelskiego.

skiego, tak iż ziemia nie może znieść wżyskich słów jego.

11. Bo tak mówi Amos: Jeroboum od murca umrze, a Izrael zapewnie do wzięcia z ziemi swojej zaprowadzony będzie.

12. Potem rzekł Amazajasz do Amosa: O widzacy! uchodź uciekać do ziemi Judzkiej, a jedź tam chleb, i tam prorokuj;

13. Ale w Betelu więcej nie prorokuj; bo to jest * świątynia królestwa, i dom królewski *.

14. Tedy odpowiedział Amos i rzekł do Amazajasz: Nie byłem ja prorokiem, nawi tam synem prorokim; alein był skolarzem, a zbierałem figi lesie.

15. Ale nie Pan wziął, gdyin chodział za bydłem, i rzekł do mnie Pan: Idź, prorokuj ludowi memu Izraelskiemu.

16. Teraz tedy słuchaj słowa Pańskiego. Ty mówisz: Nie prorokuj w Izraelu, i nie kaź w domu Izaakowym.

17. Przetoż tak mówi Pan: Żonia twoja w mieście uwarzą płodzić bydło, a synowie twoi i córki twoje od murca polgną, a ziemia twoja sznurtem będzie podzielona, a ty w ziemi splugawionej umrzesz.

18. Izrael zapewnie zaprowadzony będzie do wzięcia z ziemi swojej.

ROZDZIAŁ VIII.

¹ Bóg objawia Amozowi zgnienie ludu Izraelskiego 1-14.
² II. Amos lud stróżyk 1-6.
³ III. Ogłasza im kaźni 15-18.

To mi jeszcze ukazał panujący Pan, oto był kosz letniego owocu.

2. Tedy rzekł: Cóż widzisz Amosie? I rzekłem: Kosz letniego owocu. Znowu dowi memu Izraelskiemu, nie będę mu już więcej przegladat.

3. Tedy się obróca w kwilienie pieśni koscielne dnia onego, mówi panujący Pan, móstwa trupów na każde miejsce po cichu * narzucają. * Amos. 5. 13. 7. 6. 10

II. 4. Słuchajcież tego, którzy poręcie ubożego, alyście wygubili chudzi z ziemi;

5. I mawiacie: Kiedyż przeminie nów miesiaca, abymy sprzedawali zboże? I sabat, abymy otworzyli szpichele? abymy umniejszyli miary efa, a podwyższyli wagi, a szale zatrudliwe stałszowali.

6. Kupując ubogich za pieniądze, a chudziąc za parę trzewików; nadto abymy odmiecinę zboż sprzedawali. * Amos. 8. 4.

III. 7. Przyśięgł Pan przez zanosć Jakobowa, że nie zapomnę na wieki wżyskich spraw ich.

8. Izaliby się i ziemia nad tém nie poruszyła, i nie płakały kaźdy, kto miedoknie ziemi, rozpływa się, a płaczą wżyscy mieszkający na niej, i wzbiera wżyska jako rzeka, a zatopiona lywa jako rzeką Egiptką.

9. A dnia onego, mówi panujący Pan, spawię, że słońce zajdzie o południu, i przywidzę ciemność na ziemi w dzień jasny;

10. I obróć w płacz święta wasze, a wżyskie pieśni wasze w narzekanie, i spawię to, że będzie na wżyskich biondrach wó; i na kaźdej głowie obfysienie; i będzie w tej ziemi kwilienie, jako nad jednoroczym, a ostateczne rzeczy jej jako dzień gorzkosci.

11. Oto dni przychodzą, mówi panujący Pan, że posłę głód na ziemię, nie głód chleba, ani pragnienie wody, ale słuchania słów Pańskich.

12. Tak, że się tupać będą od morza aż do morza, i od północy aż na wschód biegać będą, szukając słowa Pańskiego, wżyskże nie znająd.

13. Dnia onego pomdleją panienki piętne, nawet i młodzienicy od onego pragnienia;

14. Którzy przysięgają przez obrzydliwość Samaryi, i mówią: Jako żyje Bóg twój, o Dani! i jako żyje droga Beersaba, i upadną, a nie powstaną więcej.

15. Dnia onego wystawię upadły jego od miecza pomra, który mówił: Nie przybliży się do nas, ani nas zachwyć to zle. * Amos. 8. 3.

16. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

17. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

18. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

19. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

20. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

21. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

22. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

23. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

24. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

25. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

26. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

27. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

28. Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, a zagrodzę rozrwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.